

AmicsUAB

BUTLLETÍ D'AMICSUAB

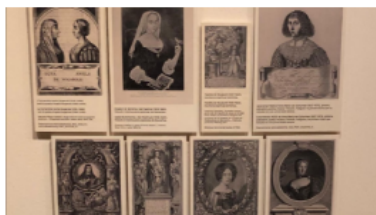
Universitat Opina

Les criptomonedes: què són els bitcoins i com funcionen

Jordi Herrera, Doctor en Matemàtiques i professor associat del Departament d'Enginyeria de la Informació i les Comunicacions de la UAB va explicar de manera senzilla i entenedora un tema tan opac i controvertit com és el del funcionament dels bitcoins i el blockchain.

Aquest mes de març ha estat dedicat a totes les dones en honor al 8M. Per aquest motiu "La veu de la sòcia" fa referència a aquesta data. D'altra banda, el mes d'abril estarà dedicat a Sant Jordi.

VISITA AL MONESTIR DE PEDRALBES

El passat 09 de març els socis van acudir al Monestir de Pedralbes per visitar l'exposició: "El llegat retrobat de Juliana Morell". Tot i que, va estar passada per aigua els assistents van poder gaudir de l'experiència i conèixer la vida de la primera doctora de la història.

Aquesta visita va ser emmarcada dins de les activitats del Dia Internacional de la Dona (8M).

MARÇ 2024

En commemoració del Dia Internacional de la Dona, l'Associació AmicsUAB ha proporcionat una plataforma perquè algunes de les sòcies compartissin les seves perspectives i experiències. A través d'entrevistes a les xarxes socials, aquestes dones han respost preguntes sobre el significat del 8 de març per a elles i han compartit vivències significatives de les seves vides.

Aquest esforç ha permès donar veu a discursos de veus femenines, destacant la importància de la igualtat de gènere i l'empoderament de la dona en tots els àmbits de la societat.

Les sòcies que han participat en aquesta iniciativa han estat: Susanna Baqué, Rosa Maria Raich, Vanesa Alarcón, Tània Alaix, Rosa Carrió i Hortensia Iturriaga.

La veu de la sòcia

Article de la Susana Navas Navarro, degana de la Facultat de Dret de la Universitat Autònoma de Barcelona

Una dona jurista pionera, la Doctora Emily Kempin-Spiry

Jo sóc una "dona jurista", "pionera...", avui en dia, és més difícil, però sí que us voldria parlar d'una dona jurista pionera que poca gent coneix. Probablement va ser la primera dona jurista a Europa. Es tracta de l' Emily Kempin-Spiry, nascuda a Suïssa el 1853. En aquella època les facultats de dret no admetien estudiants dones. La universitat de Zurich les va començar a admetre a partir de l'any 1864. Òbviament havia poquíssimes matriculades. La nostra protagonista es va matricular l'any 1884. Fins aquell moment es dedicava només a cuidar els seus fills i la llar. El mateix dia que es va matricular a la facultat de dret el seu pare li va fer avinent que no volia saber res d'ella i la va fer fora del seu cercle familiar.

Acabats els estudis va fer la seva primera defensa d'un client davant d'un tribunal, el qual però no ho va admetre al·legant que no reunia les condicions per ser advocada. Tot i que Emily va explicar que l'art. 4 de la Constitució suïssa deia que tots els ciutadans eren iguals davant la llei i que el defensor de la part contrària no tenia estudis de dret, el tribunal -format només per homes- va rebutjar la seva petició entenent que el principi d'igualtat no significava la total igualtat de drets per raó de sexe. I no se la va deixar exercir la seva professió.

Emily, malgrat tot, no es va desesperar i va seguir el seu camí redactant una tesi doctoral sobre la compra-venda de cosa aliena que va defensar brillantment el 1887 obtenint la qualificació de "magna cum laude" a la edat de 34 anys i es va convertir en la de primera Doctora en Dret a Europa. Inspirada per Arabella A. Mannsfield i d'altres dones juristes nord-americanes, al 1888, Emily emigrà amb la seva família a Nueva York on va intentar exercir com advocada sense èxit. Malgrat que existia una llei que autoritzava l'exercici de la professió a les dones, la Cort de Nova York, formada per homes, ho seguia impedit.

Emily comença a estudiar a la facultat de dret de la ciutat de Nova York on creà juntament amb d'altres dones juristes l' Emily Kempin's Law School for Women. Aquest centre acabà convertint-se en el Woman's Legal Education Society l'any 1890. Dos anys més tard, apareix el seu primer llibre sobre la posició de la dona en el Dret publicat a Alemanya. Emily torna a Zurich amb la seva família on intenta exercir la professió, la qual cosa torna a ser denegada. Així que, finalment, ja divorciada del seu marit que, casualment, va tornar a Zurich abans que ella, des dels Estats Units, per estudiar dret i a qui sí se li permetia sense obstacle l'exercici de la professió, va emigrar a Berlin on va entrar en contacte amb els moviments feministes morint, en aquesta ciutat l'any 1901.

La seva biografia s'exposa magníficament en el llibre "Die Wachsfügel Frau" ("La dona amb ales de cera") de Eveline Hasler. El títol del llibre evoca la llegenda de Dèdal que va fabricar unes ales de cera i plomes per escapar-se del laberint del Minotaure amb el seu fill Ícaro. De totes formes, va advertir al seu fill que no volés massa alt, que no s'aventurés massa a prop del sol doncs la cera es desfà, podia caure al mar i es podia ofegar. Precisament, això és el que va patir l'Emily. I no només ella....

** Les opinions expressades a la secció de La veu del soci
no reflecteixen necessàriament la d'AmicsUAB.*

Article de Mercè García Santos, llicenciada en Filologia Anglesa, en Humanitats i en Informació i Documentació. Tècnica Auxiliar de Biblioteques a la Biblioteca Pompeu Fabra de Mataró.

En defensa de la coresponsabilitat i el compromís social

La meva vocació sempre va ser la d'ajudar els altres, la de treballar pels altres. Des de ben petita havia volgut ser mestra, i recordo haver passat moltes estones de jocs imaginant-me que algun dia em dedicaria a aquesta professió tan valorada en el passat, i tan menystinguda en l'actualitat. Quan ja vaig ser adolescent, encara m'hi volia dedicar a l'ensenyament, però en un moment donat, em van impactar les imatges que arribaven d'uns països en aquell moment molt llunyans, on apareixien infants que no disposaven del més bàsic per viure (menjar i vestimenta, o l'accés a l'educació i la salut). En aquells anys 80 i 90 del segle passat, tot just es començava a parlar de la globalització, que fins llavors es limitava a compartir música, lectures o esport, que era el que unia a les persones en aquest món que cada dia avançava més ràpidament. El transport, el moviment de persones, de coneixement, de tot, era molt més lent, i no tothom tenia accés a viatjar, a fer estades o anys sabàtics a l'estranger, com passa ara. Era el meu cas. Per tant, impossible poder ajudar totes aquelles persones per les quals mostrava un paternalisme occidental que amb el pas del temps acabes rebutjant, perquè créixer, ho té això..., que et fa canviar la perspectiva des de la qual observes el món i et posicionen. Em vaig adonar que si volia mostrar aquesta faceta més solidària, havia de ser des de la distància curta, des de casa. No calia anar lluny per ajudar els altres. També hi havia persones necessitades al costat de casa.

Durant una temporada vaig ser mestra, sí. Però no vaig tenir sort, i vaig decidir canviar d'àmbit, i des de fa més de vint anys que treballa en una biblioteca pública. M'agrada la meva feina, i molt. Em permet estar al servei dels altres, acostar-los a l'educació, al coneixement, a la informació..., en definitiva, a la cultura, element bàsic per esdevenir ciutadà de ple dret en aquesta societat d'avui en dia. Així que no estic tan lluny de la meva vocació inicial, i m'ajusto a la meva voluntat de col·laborar en l'accés universal a la cultura, al coneixement, a l'educació, que en definitiva és el que ens construeix com a ciutadans crítics i lliures.

El temps m'ha fet valorar enormement la tasca que fem aquells qui treballem pels altres. Em crec fermament el meu compromís amb la ciutadania, des de l'àmbit públic. Però aquest compromís no vol dir servilisme; vol dir voluntat de servei, d'ajudar en el que està en les nostres mans per a què la vida de les persones sigui més fàcil, més plena, més rica. I em sap greu quan no es valora el que hem aconseguit com a societat, els serveis que han costat molt tenir i mantenir, i que són de tots i totes. Per aquest motiu, tothom hauria de tenir cura de tot allò que és públic, perquè per dret, és de la nostra propietat. I, oi que tenim cura de les nostres propietats, i a vegades ens hi deixem la vida defensant-les?

Llavors no acabo d'entendre la falta de civisme a la nostra societat. Ens hauria de caure la cara de vergonya per embrutar els carrers, per no vigilar amb el mobiliari urbà, per no respectar la bona convivència entre veïns o fins i tot la cua del supermercat; per cridar pel carrer quan no toca, per posar els peus als seients de l'autobús o al tren, per no tornar un llibre dins el termini establert, per pintar una paret, trencar una paperera, una butaca o un ordinador d'ús públic, emportar-se el rotlle del paper de wàter dels lavabos públics, o fer un mal ús d'un equipament... No en pararia de posar exemples. El comportament incívic de les persones cada dia el suporto menys, no l'entenc, i em rebel·lo. Els treballadors públics n'estem una mica farts d'aguantar aquesta manca de civisme general.

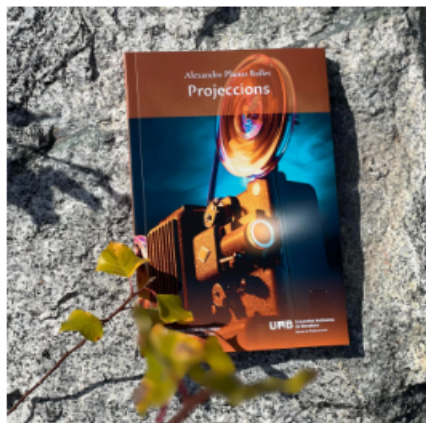
Jo tinc un ferm compromís vers la ciutadania, en servir-los amb els recursos que ens hem donat tots en democràcia. Però la ciutadania no només té drets. També té obligacions. I moltes. I potser caldria recordar-les, o fins i tot exigir-les de tant en tant.

I si ens tornem una mica més exigents amb els comportaments i les accions inacceptables, que son propers, que veiem cada dia, i no ens fixem tant en el que passa a l'altra punta del món (que sí, que òbviament no cal oblidar)? Amb aquesta educació que hem tingut la sort de rebre des de ben petits a l'escola, i que tothom ha rebut per igual (no diré des de casa, això ja és més qüestionable, i potser és aquí on està el quid de la qüestió), no acabo d'entendre aquests comportaments.

Malgrat que sóc força pessimista en aquests moments, i no crec que la situació millori, em sap greu, però jo continuaré amb el meu objectiu vital, i que encara ara continua essent el d'oferir un bon servei i ajudar els altres.

** Les opinions expressades a la secció de La veu del soci
no reflecteixen necessàriament la d'AmicsUAB.*

AmicsUAB recomana

Projeccions d'Alexandre Planas Ballet

Premi de Poesia «Miquel Martí i Pol» de 2023. Cada poema d'aquest llibre, a més de la projecció personal implícita en tota activitat literària, representa la impressió que ha deixat en l'autor la visió d'una pel·lícula determinada en una sala de cinema. Aquests poemes són, doncs, projeccions (del poeta) elaborades a partir de projeccions (fílmiques).

Cedit pel Servei de Publicacions de la UAB.

Programació abril 2024

Agenda segon trimestre completa

16

Abril a les 18h

UO: EL MATRIMONI COM A INSTITUCIÓ: DIFERENTS TIUS DE RELACIONS SEXO-AFECTIVES

Per Carmen Gete-Alonso, catedràtica de Dret Civil, i Adolfo Tobeña, catedràtic emèrit de Psiquiatria.

A la Biblioteca Mestre Martí Tauler de Rubí.

19

Abril a les 18:30h

TALLER PRÀCTIC ESTALVI DE SALUT: POSA'T EN MARXA

Taller a càrrec d'Antoni Narbona, titulat en fisioteràpia i infermeria, Laura Sánchez, tècnica en infermeria. Amb la finalitat de continuar educant en l'estalvi de salut i aprendre a viure més bé, reduint el risc de malalties que tenen a veure amb mals hàbits posturals, d'alimentació, descans, entre d'altres.

A la Biblioteca Mestre Martí Tauler de Rubí.

24

Abril a les 11h

VISITA CVC

Visita al Centre de Visió per Computador de la Universitat Autònoma de Barcelona

INSCRIPCIÓ

Per veure totes les activitats que organitza la UAB

Per a més informació o per participar en *La veu del soci* i deixar el teu article o recomanació, escaneja el QR on trobaràs les nostres xarxes socials o contacta amb nosaltres a través del correu electrònic benvinguts@amicsuab.cat o al telèfon 93 581 14 90.

[Veure aquest mail en un navegador](#)

Protecció de Dades Personals: D'acord amb el Reglament General de Protecció de Dades (RGPD) i la Llei Orgànica de Protecció de Dades i Garantia dels Drets Digitals (LOPDGDD), l'informem que les seves dades personals estan essent tractades per **ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA** (en endavant, **AMIC SUAB**) amb la finalitat d'enviar-li informació i promocions relacionades amb els nostres serveis en base a la relació contractual que ens uneix i el seu consentiment. No es cediran dades a tercers excepte obligació legal. Pot revocar el seu consentiment, així com exercir els seus drets d'accés, rectificació, supressió, oposició, portabilitat i limitació del tractament, enviant un correu electrònic a benvinguts@amicsuab.cat. Per a més informació sobre el tractament de les seves dades personals pot consultar la nostra [Política de Privacitat](#).

Donar-se de baixa: Si no vol seguir rebent les nostres comunicacions, pot donar-se de baixa fent [clic aquí](#) o escrivint a l'anterior correu electrònic.